கபிலர் தந்த சாபமும், கங்கை அளித்த மோட்சமும்

சாந்திப்பிரியா

(ஆகஸ்ட், 2006 ஆம் ஆண்டு ஆன்மீக ஆலயம் இதழில் வெளியான கதையின் விரிவாக்கப்பட்ட மறு பதிப்பு இது)

சிவபெருமான் தலையில் இருந்து வெளியேறி வந்த கங்கை

நம்மூரில் ஒரு பழமொழி உண்டு. பகீரப் பிரயர்தனம் செய்தாவது காரியத்தை முடிக்க வேண்டும். அதாவது எப்படியாவது ஒரு காரியத்தை முடிக்க வேண்டும் எனில் விடா முயற்சி அவசியம் என்பது பொருள். இன்றைக்கு கங்கை நதி பூமியில் ஓடுகின்றது என்றால் அது பகீரதன் செய்த விடா முயற்சியின் காரணமே என புராணக் கதை கூறுகின்றது.

முன்னொரு காலத்தில் கோசலா என்ற நகரை சூரிய வம்சத்தைச் சேர்ந்த சகாரா என்பவர் ஆண்டு வந்தார். அவருக்கு இரண்டு மனைவிகள் உண்டு. மூத்தவளுக்கு ஒரே மகன் மட்டுமே. இளையவளுக்கோ அறுபதாயிரம் மகன்கள் பிறந்திருந்தனர். திருமணம் ஆன புதிதில் சகாராவுக்கு குழந்தைகள் எதுவும் பிறக்கவில்லை. ஆகவே இமயமலை அடிவாரத்திற்கு தமது இரண்டு

மனைவிகளுடனும் சென்று தவம் இருந்தவர் முன் பிருகு முனிவர் தோன்றி அவரது தவத்தை மெச்சி மூத்தவளுக்கு ஒரு மகனும், இளையவளுக்கு அறுபதாயிரம் மகன்களும் பிறப்பார்கள் என ஆசி தந்தார். அவர் கூறியபடி மழலைச் செல்வங்களைப் பெற்ற மன்னன் மன மகிழ்வுடன் நாட்டை ஆண்டு வந்தான்.

முன்னன் சகாரா தவறாமல் நாட்டில் அஸ்வமேத யாகம் செய்து வந்தான். முனிவர் தந்த ஆசிகளைப் பெற்றவுடன் அவனுக்கு நூறாவது முறையாக அஸ்வமேத யாகம் செய்ய மனதில் எண்ணம் தோன்றியது. ஆப்படியாக அவன்

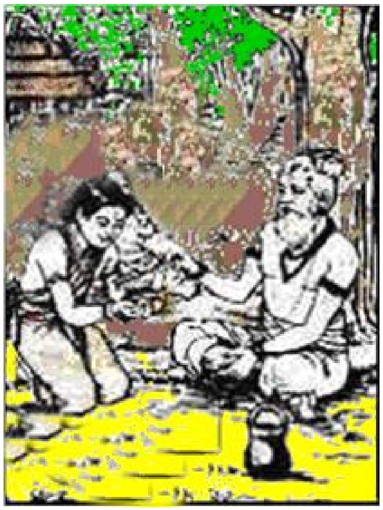

மன்னனுக்கு மகன்கள் பிறக்க ஆசி கூறினார் பிருகு முனிவர்

நூறாவது முறையும் வெற்றிகரமாக அந்த யாகத்தை செய்து விட்டால் இந்திரனைவிட மேலான பதவியை அவன் அடைந்து விடுவான் என அவனுடைய ஆஸ்தான ஜோதிடர்கள் கூறி இருந்தனர்.

ஆஸ்வமேத யாகம் என்பது ஒரு வெண் குதிரையை தங்கத் தகடுகளினால் அலங்கரித்து தம் படையினருடன் பல்வேறு நாடுகளுக்கும் அரசன் அனுப்புவான். ஆந்த குதிரை எங்கெல்லாம் செல்கின்றதோ அந்த நாட்டு மன்னன் அஸ்வமேத குதிரையை அனுப்பிய மன்னனுக்கு கப்பம் கட்ட முன் வந்தால் அதொடு அந்த குதிரை மேலே செல்லும். மூறாக குதிரையை அவமரியதாதை செய்தால் அதனுடன் தொடர்ந்து செல்லும் மன்னனின் சேனைகள் அந்த நாட்டின் மீது படையெடுக்கும்.

ஆந்த செய்தியைக் கெட்ட இந்திரன் மனம் சங்கடத்தில் ஆழ்ந்தது. அஸ்வமேத யாகம் வெற்றி பெற்று விட்டால் சகாரா தன்னைவிட மேலான

பதவியைப் பெற்று இந்திரலோக அதிபதி ஆகிவிடுவான். ஆனால் சகாராவை எளிதில் வெற்றி கொள்ள முடியாத அளவு அவன் திறமைசாலி மட்டும் அல்ல பலசாலியும் கூட. அது மட்டும் அல்ல அவன் செய்து வந்த நற்பண்புகள் அவனை பாதுகாக்கின்றன. ஆகவே யாகத்தைத் தடுக்க ஒரே வழி அஸ்வமேத யாக குதிரையை கவர்ந்து சென்று ஒழித்து வைத்துவிட வேண்டும்.

ஆஸ்வமேத யாகம் நடக்கத் துவங்கியளது. ஹோமகுண்டத்திற்கு செய்த பூஜைகள் முடிந்துவிட்டால் குதிரையை பல்வேறு நாட்டிற்கு அனுப்பத் துவங்கி விடுவார்கள். இந்திரன் தந்திரமாக குதிரை லதயத்திற்குள் புகுந்து அந்த குதிரையை பிடித்துக் கொண்டு அதளபாதாளத்தில் இருந்த கபிலமுனிவருடைய ஆசிரமத்தின் பின்னால் கட்டி வைத்துவிட்டு வந்து விட்டார். விடிந்தது. குதிரையைக் காணோம். மன்னன் செய்வதறியாது நின்றான். ஊடனடியாக தனது இரண்டாம் மனைவியின் அறுபதாயிரம் மகன்களையும் அனைத்து உலகிற்கும் சென்று அந்த குதிரையைத் தேடுமாறு அனுப்பினான். அதுவே அவன் செய்த தவறாகியது. ஆவர்கள் புத்தி கெட்டவர்கள், நிதானமற்றவர்கள். அனைத்து உலகிலும் குதிரையைத் தேடிக் கொண்டு போய் அது எங்கும் கிடைக்காததினால் அடுத்து பாதாளத்தில் தேடத் துவங்கினர். கபில முனிவர் ஆசிரமத்தை அடைந்த பொழுது அவரது ஆசிரமத்தின் பின்புறம் கட்டப்பட்டு இருந்த குதிரையைக் கண்டு ஆத்திரம் அடைந்து கண்களில் பட்ட அனைத்தையும் அடித்து றொறுக்கினர். அங்கிருந்த அனைத்தையும் அழிக்கத் துவங்கினர். தியானத்தில் இருந்து கண்விழித்தெழுந்த கபில முனிவர் அவர்கள் செய்த அட்டகாசத்தினால் கொதித்துப் போய் அந்த அறுபதாயிரம் மகன்களையும் ஒரு ஷணத்தில் எரித்து சாப்பலாக்கினார். அவரகளுடைய உடல் சாம்பலாகி ஒரு குவியலாக அங்கு கிடந்தது.

குதிரையைத் தேடிப்போன மகன்கள் திரும்பி வராததைக் கண்ட மன்னன் கவலையுற்று தன்னுடைய முதல் மனைவி மூலம் பிறந்திருந்த அஸமன்சா என்ற மகனின் மகனான அம்ஷிமன்தா என்பவனைஈ அதாவது தன்னுடைய பேரனை அவரது மகன்களைக் கண்டு பிடித்து வர அனுப்பினார். சகாரா எத்தனை நல்லவரோ, எத்தனை திறமைசாலியோ அத்தனைக்கும் மாறான குணங்களைப் பெற்று இருந்தவன் அவருடைய முதல் மனைவியின் மகனான அஸமன்சா. அனைத்து மக்களும் மன்னனிடம் சென்று அஸமன்சா மிகவும் மோசமான நடத்தையுடனும் அகங்காரத்துடனும் தம்மிடம் நடந்து கொள்கின்றான் என முறையிட்டு இருந்ததினால் அவனை வீட்டை விட்டு வெளியே துரத்தியிருந்தான் மன்னன். முன்னன் ஆனால் அஸமின்தாவின்

பிள்ளையான அம்ஷிமன்சா மிகவும் நல்ல குணங்கள் கொண்டு இருந்ததினால் அவனை தன்னுடன் அரண்மனையிலேயே தங்க வைத்துக் கொண்டு இருந்திருந்தார்.

குாணாமல்போன தன்னுடைய சித்தப்பாக்களை அனைத்து இடத்திலும் சென்று தேடியும் அவர்கள் கிடைக்காமல் போக அவனும் பாதாளத்துக்குள் சென்றான். ஆப்பொழுதுதான் அவர்கள் எரிந்து சாம்பலாகிக் கிடந்த குவியலைக் கண்டான். அசரி ஒன்று நடந்த அனைத்தையும் அவனிடம் கூறி அவர்கள் ஆத்மா சாந்தி அடைய வேண்டும் எனில் தேவலோகத்தில் இருந்த கங்கை நீரைக் கொண்டு சிரார்தம் செய்தால் மட்டுமே முடியும் எனக் கூறி மறைந்தது. என்ன செய்வது என விழித்தான். அவர்களுடைய ஆத்மா சாந்தி அடைய அவர்களுக்கு சிரார்தம் செய்ய நினைத்தால் ஒரு சொட்டு தண்ணீரும் கூட கிடைக்கவில்லை. யாக வேளையும் நெருங்கிக் கொண்டு இருந்தது. குதிரையை அழைத்துப் போக வேண்டும். வேறு வழி தெரியாமல் முனிவரிடம்

.

அம்ஷிமன்சா பாதளத்தில் இருந்த முனிவரிடம் சென்று
குதிரையை அழைத்துக் கொண்டு செல்ல அனுமதி கேட்டான்

வேண்டிக் கொண்டு குதிரையை அழைத்துக் கொண்டு போய் தன்னுடைய தாத்தாவிடம் நடந்த கதையைக் கூற வருத்தமுற்ற மன்னன் யாகத்தை நடத்திவிட்டு தன்னுடைய இராஜ்ய பரிபாலனத்தை அம்ஷிமன்சாவிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு காட்டிற்குச் சென்று விட்டான்.

இராஜ்ய பரிபாலனத்தை ஏற்ற அம்ஷிமன்சா தேவலோகத்திற்குச் சென்று கெஞ்சியும் கங்கை நீர் கிடைக்கவில்லை. அதை பூலோகத்திற்குக் கொண்டுவர இயலவில்லை. ஆகவே அவனும் வெறுத்துப் போய் தன்னுடைய

இராஜ்ய பரிபாலனத்தை தன்னுடைய மகனான திலீபன் என்பவனிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு சன்யாசம் ஏற்றுக் கொண்டு காட்டிற்குள் சென்று விட்டான்.

இராஜ்ய பரிபாலனத்தை ஏற்ற திலீபனும் தேவலோகத்திற்குச் சென்று கெஞ்சியும் கங்கை நீர் கிடைக்கவில்லை. அதை பூலோகத்திற்குக் கொண்டுவர இயலவில்லை. ஆகவே அவனும் வெறுத்துப் போய் தன்னுடைய இராஜ்ய பரிபாலனத்தை தன்னுடைய மகனான பகீரதன் என்பவனிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு சன்யாசம் ஏற்றுக் கொண்டு காட்டிற்குள் சென்று விட்டான்.

பகீரதன் பதவி ஏற்ற பொழுது இராஜ்யமே குழப்பத்தில் இருந்தது. பிரச்சனைகளுக்கு மேல் பிரச்சனை வளர்ந்தன. கபிலரின் சாபத்தினால் சாம்பலாகிக் கிடந்த மூதையரின் ஆத்மா சாந்தி அடைந்தால் மட்டுமே அந்த பிரச்சனைகளை சமாளிக்க முடியும் என்ற உண்மை தெரியவர பகீரதன் மனம் தளரவில்லை. தம்முடைய மூதையோர் செய்ய முடியாததை தன்னால் செய்ய முடியும் என நம்பியவன் தனிமையான இடத்திற்குச் சென்று கங்கை நதி பூலோகத்திற்கு வரவேண்டும் எனக் கடுமையான தவத்தில் ஆழ்ந்துவிட்டார்.

அவருடைய தவ வலிமையை மெச்சிஅ வன் முன் காட்சி தந்த பிரும்மா அவர் கேட்டபடி கங்கையை பூலோகத்திற்கு அனுப்ப சம்மதித்துவிட்டார். னூல் கர்வம் பிடித்த கங்கையோ, பூலோகத்திற்கு வந்தால் பாபம் பெற்ற மக்களும், சாபங்களைப் பெற்ற மக்களும் தன் நதியில் குளிப்பார்கள். அதனால் தன்னுடைய புனிதத் தன்மை கெட்டு விடும் எனவும், மேலும் தன்னுடைய பிரவாகத்தைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்ள முடியாது, அதனால் பூலோகம் அழிந்தால் தான் பொறுப்பல்ல எனவும் கூறி பூலோகம் செல்ல மறுத்தாள். பகீரதனோ எத்தனைக்கெத்தனை பாபங்கள் செய்த ஆத்மாக்கள் பூமியில் உள்ளனரோ அத்தனைக்கத்தனை புண்ணியம் செய்த ஆத்மாக்களும் பூமியில் உள்ளனர் எனவும், அவளுடைய புனிதம் அவர்களால் காப்பாற்றப்படும் எனவும் எடுத்துரைத்தும் அவள் பூமிக்குச் செல்ல மறுத்தாள். என்ன செய்வது என பகீரதன் யோசிக்கவில்லை. கங்கையின் கொட்டத்தை அடக்க சிவபெருமானை வேண்டிக் கொண்டு மீண்டும் தவத்தில் அமர்ந்து விட சிவபெருமான் அவர் முன் தோன்றி கங்கை நதி பூமியில் பாயட்டும், நான் அதன் கொட்டத்தை அடக்குகின்றேன் என உறுதியளித்துவிட்டார்.

வேறு வழி இல்லை. கங்கை பூமியில் பாய வேண்டியதாயிற்று. திமிருடன் பயங்கரமாகப் பூமியில் பாய்ந்தாள் கங்கை. பூமியே நடுங்கியது. திமிர் பிடித்து பாய்ந்து வந்த கங்கையைப் பிடித்து தன் தலை முடியில்

சிவபெருமான் பின்னி சிறை வைக்க மிண்டும் பூமியில் அவள் வருவது தடைப்பட்டது. சளைக்கவில்லை பகீரதன். மீண்டும் சிவபெருமானை நினைத்து தவமிருக்க தன் தலை முடியில் இருந்து கங்கையின் ஒரு பகுதியை பூமிக்கு ஓடவிட்டார்.அந்த கங்கையை தன்னுடைய தேரின் பின்னால் வருமாறி அவளை பாதாளம் வழியாக அழைத்துக் கொண்டு சென்றார். அங்கிருந்த தன்னுடைய சாம்பலாகிக் கிடந்த முன்னோர்கள் மீதும் அவளை ஓடச் செய்து அவர்கள் சாபவிமோசனம் பெற உதவினார். நாடு நல்ல நிலைக்கு மீண்டும் வந்தது. வெகு காலம் திறமையாக ஆட்சி செய்து வந்தான் மன்னன் பகீரதன். அவருடைய தளராத முயற்சியினால்தான் இன்றும் கங்கை நதி சிவபெருமானின் தலையில் இருந்து பூமியில் பாய்ந்து வருகின்றது. பகீரதப் பிரயர்தனம் என்ற பழமொழியும் உருவாயிற்று.

King Sagaran of solar dynasty had two wives - one had 60000 sons and another one had only one son asamanjan. Asamanjan was expelled from the kingdom for his bad virtues (those days if the prince is a bad person or becomes a threat to the king, he may be killed or ordered to leave the kingdom - kautilya's arthashastra details this elaborately).

After the death of 60000 sons neither sagaran or his grandson Ansuman or Ansuman's son Dilipan could bring Ganga. It was Bhagirathan who did the terrific thapas

- thats why we call a sternous attempt as "Bhagiratha prayathnam".

The birth of Bhagirathan is itself something different. As per sage Vasistar's advice bhagirathan was medically born without a male father. That time he didn't had bones at all and at a later stage by the help of sage Ashtavakrar he got his full human form with bones.
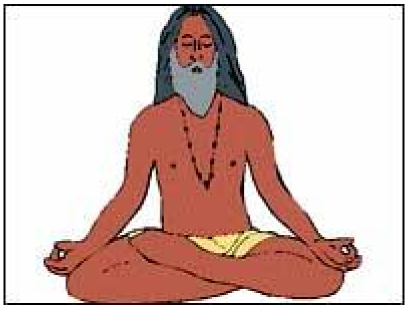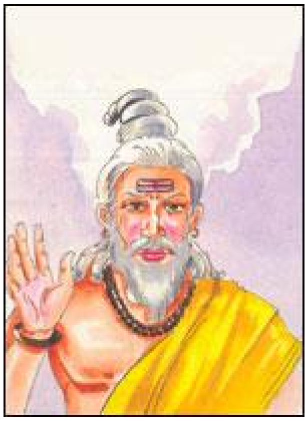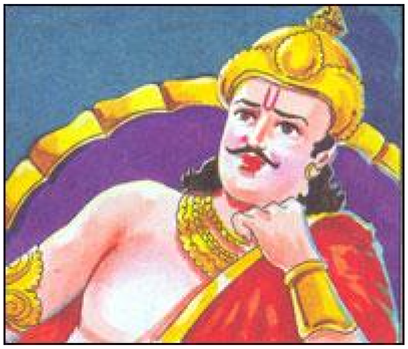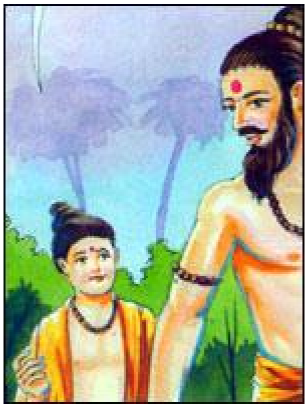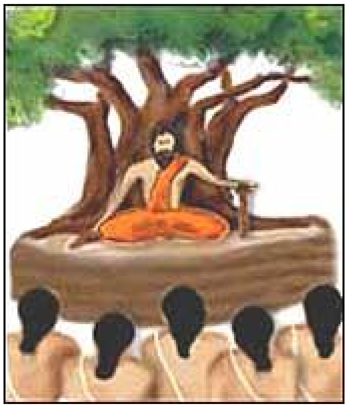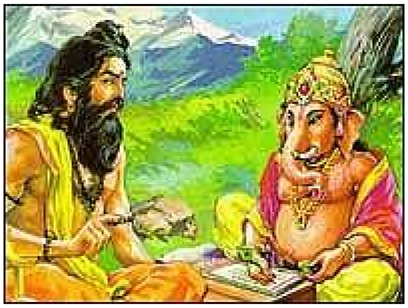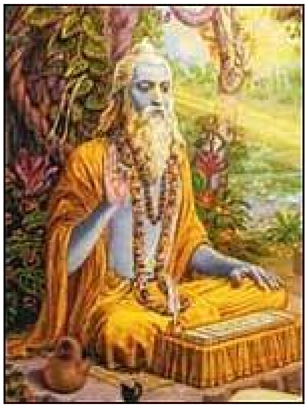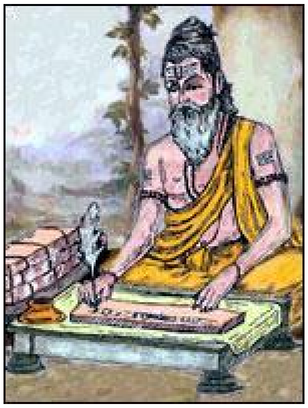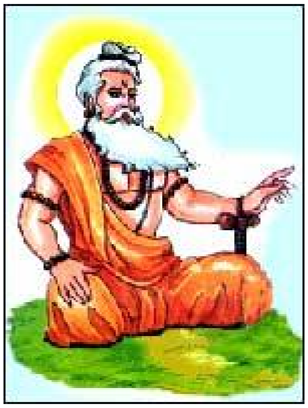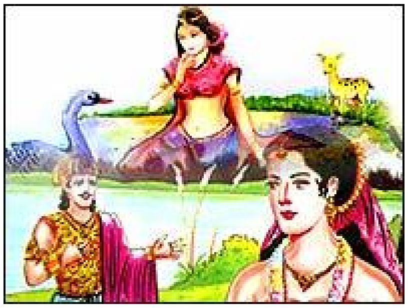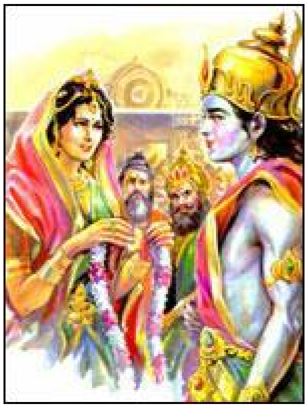
There are lot stories about Ganga too (these stories appear in different forms in ramayanam and mahabharatham). The ganga not only lands up in Shiva's hair locks but also it is captured by sage Bargava and he lets down - so ganga gets the name "Bhargavi". (Sage agathiyar also seems to have captured ganga)The ganga incident happens before Mahabharatha it seems - as Bhagirathan is from solar dynasty - and Bhishma who is elder most in mahabharatha is a son of ganga. Oh, one more thing comes to mind - Lord muruga is also known as Gangeya